

forhindre de studerende i at sidde fast uden at kunne komme fri og få specialet afsluttet.

Men vi har også et historisk problem med frafaldne studerende, der kun mangler specialet for at færdiggøre deres studier, og som for længst er væk fra universiteterne og har flere års akademisk fuldtidsarbejde bag sig. De skal i vores øjne have mulighed for en slags turbospecial, som de kunne få 6 uger til at skrive. Det kunne rydde op i sumpen og give disse studerende mulighed for at komme videre med deres faglige og professionelle liv. Vi kom ikke igennem med forslaget under velfærdsforhandlingerne, men har ikke opgivet ævred og fremsætter det derfor som et eget forslag.

Vi har også i denne proces kæmpet bravt – det synes vi i hvert fald selv, og selvros er som bekendt velros – for at forhindre den alt for megen centralstyring og bureaukratisering med lovforslaget. Vi har oplevet, at vi er oppe imod stærke kræfter, og vi anerkender derfor: Vi lykkes ikke helt, det er helt erkendt.

Men vi oplever, at vi dog trods alt har fået luget ud de værste steder, f.eks. hvor ministeren pludselig ville give sig selv adgang til at bestemme indretningen af undervisningen og eksamener på universiteterne. Nu skal han fremover nøjes med at fastsætte bestemmelser for hurtigere omprøve, altså en mere overskuelig og afgrænset beføjelse. Vi fik også fjernet detailkravene til, hvem der skal afholde opfølgningssamtaler på universiteterne. Det må vi have tillid til at de selv kan finde ud af.

Der ligger en meget stor opgave foran os, hvis vi mener de mange ord om afbureaukratisering og mindre detailregulering alvorligt. Lige nu tror jeg ikke, universiteterne helt kan få øje på den mindre centralstyring og større tillid, der var lagt op til med universitetsreformen. Tværtimod er det, som om der stædigt vokser et stadig større bureaukrati og regelværk ud af ministeriet, der i mellemtiden også har fået vokseværk med tre nye styrelser.

Bare i parentes bemærket synes jeg, det er lidt paradoksalt, hvis man nu beskyldes for ikke at kunne være med til afbureaukratisering, fordi man ikke har været med til at indføre de mange regler – altså at man, fordi man var imod universitetsreformen, så nu ikke kan være med til at gøre det bedre for universiteterne. Det er en mærkelig logik. Det sagde Venstres ordfører for ganske kort tid siden, men ministeren var optaget af andre formål – det skal jeg medgive – så

det skal jeg ikke laste ministeren for ikke at have hørt.

Vi synes, at vi med denne aftale har forhindret meningsløs detaljstyring. Men vi er helt klar over, at vi med forslaget ikke har fået brudt et årelangt vokseværk. Der er brug for en langt større og meget mere principiel sag, som kræver et nyt tankesæt, hvis det skal udformes i praksis. Vi vil gerne tage den debat, og derfor fremsætter vi også et eget forslag, der skal føre til mindre centralstyring af landets universiteter. Det handler om at ændre på udviklingskontrakterne og udvikle dem til et langt stærkere strategisk instrument, der kan bruges som grundlag for en stærkt tiltrængt afregulering.

Alt det hører fremtiden til. Vi glæder os til arbejdet og håber at kunne samle flertal om det. Lige nu og her kan jeg blot på Det Radikale Venstres vegne sige, at vi støtter lovforslaget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Sidste ordfører er hr. Per Clausen.

Per Clausen (EL):

Det er jo karakteristisk for den reaktion, der kommer fra universiteternes side, på det her lovforslag – som den har været ved de to andre forslag om universiteternes vilkår, vi har behandlet i den her samling – at de udtrykker en stiltfærdig forundring over, hvad der kan være forklaringen på, at man, 3 år efter at man gennemførte en meget omfattende reform på det her universitetsområde, er nødt til at gennemføre meget klare, store forandringer.

Der er også sådan lidt forundring over, hvorfor det skal ske i tre forskellige lovforslag. Men vi har jo tid nok her i Folketinget, så det er jo o.k., selv om det selvfølgelig vanskeliggør muligheden for at se den indre sammenhæng, der er i det. Det gør det måske til gengæld nemmere at få de partier, Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre, som er meget skeptiske over for det, der ligger i hovedindholdet i de her forslag, til at være med, når man tager det ét ad gangen; så virker det måske ikke helt så slemt.

KL 14.20

Men et eller andet sted er det jo besynderligt – det giver jeg sådan set universitetsledelserne ret i – at man gennemfører en reform, indskrænker demokratiet for de menige medarbejdere, indskrænker indflydelsen for de studerende, giver den til uafhængige bestyrelser og rektorer, og når de så har haft magten i 3 år og vel knap